

ת"פ 33777/02/13 - מדינת ישראל נגד א נ ו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 33777-02-13 מדינת ישראל נ' א נ ו

בפני	כב' השופט עידו דרויאן	
	מדינת ישראל	
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד דויטש	
	נגד	
	א נ ו	
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד כהן	

גזר דין

במסגרת הסדר דיוני, ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע ביום 30.10.13 בעבירות הבאות:

- א. איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
- ב. תקיפה חובלנית של בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק הנ"ל [שתי עבירות].
- ג. תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק הנ"ל.
- ד. היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק הנ"ל.

בהתאם להסדר הדיוני הופנה הנאשם לשירות המבחן והתקבלו בעניינו שלושה תסקירים - במארס 2014, אוגוסט 2014 וינואר 2015.

מעשי הנאשם:

1. המתלוננת והנאשם נשואים מזה כארבע שנים והתגוררו עם שני ילדיהם בדירתם בתל-אביב.
2. במועד לא ידוע במהלך שנת 2012, הטיח הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת בקיר כך שנפל ונשבר, ואמר לה "בכל פעם שתסתכלי על השבר בפלאפון תזכרי בי ובמה שהיה". בגין מעשה זה הורשע הנאשם בעבירה של היזק לרכוש במזיד (אישום 5).
3. במועד לא ידוע במהלך קיץ 2012, תקף הנאשם את המתלוננת במכות אגרוף ובבעיטות, בשל כך שהמתלוננת השתמשה בכרטיס אשראי לצורך קניית מצרכים, וגרם לה כך שטפי דם וסימני חבלה בחלקים רבים בגופה. בגין מעשה זה הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה חובלנית של בת זוג (אישום 3).

עמוד 1

4. במועד לא ידוע בתחילת שנת 2013, החל הנאשם להשתולל בדירה ולארוז את בגדיה של המתלוננת שהוציא מהארון. המתלוננת התיישבה על הרצפה, והנאשם בעט בה והשליך עליה בגדים. בגין מעשה זה הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג (אישום 2).

5. ביום 11.2.13 ארע האירוע שהוביל לתלונת המתלוננת ולמעצרו של הנאשם (אישום 1):

א. ביום זה נסעו הנאשם, המתלוננת ושני ילדיהם ברכב המשפחתי, כשבמהלך הנסיעה ובעת שהיו מחוץ לרכב קילל הנאשם את המתלוננת ואיים עליה ש"אם תבקשי מזונות אני ארצח אותך, את אמא שלך ואת אחותך" וכן "את תשלמי על הכל".

ב. בעודם נוסעים ברכב, סטר הנאשם למתלוננת והכה אותה, על-אף צעקותיה, וגרם לה לנפיחות בפניה ולסימני חבלה בכתפה.

ג. בשעה 22:15 הקים הנאשם את המתלוננת ממיטתה בטענה שהבית לא מסודר, צעק עליה ואיים עליה באמרו "אני לא אתן לך לישון, אני לא אירדם, אני לא אעזוב אותך בשקט".

ד. למחרת (12.2.13), בעת שהמתלוננת מסרה הודעתה בתחנת משטרה, שלח לה הנאשם מסרונים ובהם הפציר בה להימנע מהגשת התלונה. בכתב האישום המתוקן לא הואשם הנאשם בגין עובדות אלו, שלא נמחקו, והורשע בעבירות של תקיפה חובלנית של בת זוג ואיומים.

נסיבות העבירות - מתחמי העונש ההולמים:

1. לעניין שני אירועי העבירה בהם תקף הנאשם את המתלוננת וחבל בה, ייקבעו מתחמי עונש זהים, אף שכך לא יינתן משקל לעבירת איומים שהתווספה לאחד המקרים, וזאת לנוכח הדמיון בנסיבות ובתוצאות[1].

2. עבירות התקיפה, ובוודאי תקיפה חובלנית, מגנות על הערך המרכזי של שלמות הגוף והבריאות. ערך זה הינו מהחשובים במארג הערכים החברתי ומיותר להרחיב על כך. לעבירות התקיפה הנוגעות לתחום הזוג והמשפחה משמעות מיוחדת, המשקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן היתירה של עבירות אלו. הטעמים להחמרה הינם הפרת האמון הבסיסי הנלווה לתקיפה בתוך מערכת המבוססת על אמון זה, קשוי החשיפה והמצב הקשה-במיוחד בו נמצא נפגע, הקרוע בין האלימות שמופעלת נגדו לבין הרצון לגונן על המערכת הזוגית או המשפחתית שהוא חולק עם התוקף. בנוסף, מלמד הניסיון המצטבר כי הנזק הנפשי הפוטנציאלי הנלווה לעבירות מסוג זה הינו חמור במיוחד.

3. במקרה דנן מדובר בעבירות שבוצעו באופן חוזר, על רקע הסלמה הולכת וגוברת ביחסו האלים והפוגעני של הנאשם כלפי המתלוננת, מאירוע מאיים של שבירת טלפון כ"תזכורת" ועד תקיפות חובלניות. הנאשם הפגין כלפי המתלוננת יחס רכושני מובהק, שליטה רכושית ופזיזת, ופגיעת מעשיו בערכים המוגנים היא קשה.

4. הנזק שנגרם לגופה של המתלוננת היה משמעותי, אם-גם לא חמור, אך הנזק לנפשה היה משמעותי אף-

יותר: מדובר באשה פגיעה וחלשה, שפגיעותיו של הנאשם בה משחזרות אצלה עמדה ותחושות קורבניות, פרי טראומה איומה בעבר (תסקיר מיום 11.3.14, עמ' 3). הנאשם השפיל קשות את המתלוננת, כשהכה אותה בגין קניית מצרכים ובוודאי כאשר הכה אותה לעיני ילדיהם. די בנזקים אלו, כאשר ברור שהנזקים הפוטנציאליים יכלו להיות חמורים אף יותר.

5. הנאשם ביצע את העבירות, לדבריו, מתוך מצוקותיו הנפשיות ובתגובה להתנהלותה של המתלוננת, שלא תאמה לדעתו את יכולותיהם הכלכליות. בכך אין כדי להפחית את חומרת המעשים.

6. לנוכח האמור, ובהתאמה למדיניות הענישה המוכתבת על-ידי בית המשפט העליון והנוהגת, ייקבע לגבי כל אירוע של תקיפה חובלנית מתחם עונשי שבין ארבעה חודשי מאסר (שניתן לרצותם בעבודות שירות) לבין 18 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

7. בגין האירוע התקיפה (שלא הסתיים בחבלה) ייקבע מתחם עונשי שבין מאסר על-תנאי לבין שישה חודשי מאסר (שניתן לרצותם בעבודות שירות).

8. לא מצאתי צורך ותועלת בקביעת מתחם לעבירה של היזק לרכוש במזיד.

נסיבות אישיות - שיקולי שיקום:

1. הנאשם יליד 1987, כבן 27 כיום, נשוי למתלוננת ואב לשלושה ילדים, שהקטן שבהם נולד במהלך ההליך. הנאשם עובד כמשווק ירקות.

2. לחובת הנאשם הרשעה יחידה משנת 2011 בגין מעשה משנת 2009 של החזקת פריטי נשק החשודים כגנובים, עניין שהסתיים במאסר מותנה, קנס ושל"צ.

3. מתסקירי שירות המבחן (מארס ואוגוסט 2014) ומראיות ההגנה לעונש, עולים הנתונים הבאים:

מוצא הנאשם ממשפחה בה היה עד לאלימות של אביו כלפי אמו, הסובלת מדיכאון פסיכיאטרי. הנאשם שהה חלק ניכר מילדותו אצל קרוב-משפחה ובהמשך בפנימייה, סיים 11 שנות לימוד ללא בגרות, אך שרת שירות צבאי מלא כלוחם וזכה להערכת מפקדיו (נע/1). לאחר שחרורו החל לעבוד.

הנאשם נישא לפני כארבע שנים למתלוננת, היא כיום כבת 23 ועובדת כקופאית בסופרמרקט.

הנאשם מייחס את ביצוע העבירות למצוקותיו, לחשיפתו לאלימות במשפחת המוצא, ולהתנהגותה של המתלוננת שנהגה בחוסר אחריות כלכלית, באדישות ובחוסר התחשבות. שירות המבחן התרשם שהנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירות ומתחרט עליהן באופן כן.

הנאשם שולב על-ידי השירות בהוסטל טיפולי לגברים אלימים "דיאלוג מחודש" וטופל שם במשך ארבעה חודשים, עד ספטמבר 2013. לאחר מכן שולב בטיפול ב"בית גליקמן" ומתמיד בו. גורמי הטיפול ושירות המבחן מוצאים כי הנאשם מגלה מוטיבציה ותובנה, מתמיד בטיפול, ושיפר את התנהגותו כלפי אשתו.

כחלק משינוי תנאי שחרורו, הגיע הנאשם בכל יום לבית הוריה של המתלוננת, שם גרה עם הילדים, ובילה זמן עם המתלוננת ועם ילדיו. בחודש דצמבר 2014 התאחדה המשפחה בביתם, באישור בית המשפט ובקרב יעברו לדירה חדשה.

המתלוננת רואינה על-ידי שירות המבחן שלוש פעמים, לקראת הגשתו של כל תסקיר. השירות התרשם כי מדובר באישה פגיעה וחלשה, ניצולת טראומה קשה בילדותה (תסקיר מיום 13.3.14), שפיתחה תלות בנאשם. טיפול פסיכולוגי בעבר לא סייע לה לפתח יכולת עמידה טובה יותר, ובעבר היא התקשתה למצוא זמן ויכולת להתחייב לטיפול.

שירות המבחן מצא כי הן הנאשם והן המתלוננת זקוקים לטיפול ממושך - כל אחד בפני עצמו, וכן טיפול במערכת הזוגית המורכבת והבעייתית.

כאמור, הנאשם נרתם היטב לטיפול, וכיום הוא כבר בשנתו השנייה בקבוצה הטיפולית, כשהפעם ניתן להעריך כי מדובר בשינוי עמוק, אמיתי ומבוסס.

המתלוננת שולבה אף-היא בטיפול לפי צרכיה, והיא מתעתדת להשתלב בפרויקט העצמה בתחום התעסוקתי. לדבריה, הזוגיות בינה לבין הנאשם משופרת ומושתתת על הבנה, סבלנות ותקשורת. השירות מעריך כי כיום יש למתלוננת כוחות משופרים להתמודדות וגם הטיפול מהווה עבורה מקור לתמיכה.

השירות סיכם באמרו כי בשלה העת לסיים את ההליך המשפטי, תוך אימוץ האפיק הטיפולי - העמדה במבחן וצו של"צ בהיקף של 300 שעות. השירות הוסיף, שענישה של עבודות שירות תחליש את כוחותיו של הנאשם ועלולה לפגוע בתהליך השיקומי, תוך פגיעה במשפחה כולה.

4. נמצא כי הנאשם עבר תהליך טיפולי ארוך בו הושקעו זמן ומאמצים מרובים, והוא עדיין מתמיד בו. לצד הטיפול בנאשם זוכה גם המתלוננת לטיפול, שיש להעריך את יכולתו כמעצים ומייצב. בני הזוג שבו לחיות יחד והם משקמים את המשפחה, תוך ציפייה מבוססת לעתיד טוב יותר במקום מגורים חדש.

5. על אף חומרתם של המעשים שעשה הנאשם והחזרתיות שבהם, יש לקבוע כי מאמצי השיקום צלחו וכי יש לחרוג מהותית ממתחמי העונש שנקבעו, כדי לאפשר את איחוי המשפחה והשלמת השיקום, תוך התחשבות ברצונה של המתלוננת.

6. אאמץ אפוא במלואה את המלצת שירות המבחן, בשינויים קלים, ואמנע אף מחיוב בעבודות שירות, מנימוקי השירות החושש לפגיעה ביכולת הנאשם להשתתף בטיפול ולהשתכר: תקופת המבחן תוארך מהמומלץ, ושעות השל"צ יצומצמו במעט, מאותם נימוקים.

7. אני מתרה חמורות בנאשם, כי אי-ציות לצו השל"צ או הימנעות משיתוף-פעולה עם שירות המבחן במסגרת צו הפיקוח, יובילו להשבת התיק לבית המשפט והשתת עונשים חמורים - קרוב לוודאי מאסר ממושך.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על-תנאי בן תשעה חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד בת-זוג או בן-משפחה, למעט איומים;
- ב. מאסר על-תנאי בן שלושה חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות אחרת, לרבות איומים;
- ג. התחייבות בסך 2,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, לרבות איומים. לא תיחתם ההתחייבות, יאסר הנאשם למשך חודש ימים;
- ג. 240 שעות של"צ, לפי תכנית שירות המבחן שתוגש לאישור;
- ד. פיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים, כאשר תנאי מפורש בצו המבחן הוא המשך השתתפות הנאשם בקבוצה הטיפולית במרכז גליקמן כל עוד ימצא בכך שירות המבחן צורך;

הוראות נלוות:

- א. מוצגים, ככל שקיימים, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ב. עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ' בשבט תשע"ה, 9 בפברואר 2015, במעמד הצדדים.

[1] וראו לעניין זה ע"פ 1127/13 גברזג'י נ' מ.י. (2014);